

Maria Zeylandowa, Mateusz Łastowiecki

Ląd, pow. Słupca

Informator Archeologiczny : badania 6, 196-197

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

mieszkalnego, oraz warstwy demolacyjne i zsyłkowe wału. Osiedle obronne w Krępku datować można w ramach chronologicznych VIII-IX wieku.

KRUPICE, pow. Siemiatycze

Stanowisko I A

patrz okres wpływów rzymskich

LAJD, pow. Słupca

Muzeum Archeologiczne w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Maria Zeylandowa.

Autor sprawozdania mgr Mateusz Łastowiecki.

Finansowało Muzeum Archeologiczne w Poznaniu. Dziewiąty sezon badań. Grodzisko wczesno-średniowieczne / IX-XII/XIII w. /.

Badania prowadzone były na terenie grodu i podgrodzia. W części północno-wschodniej grodu założono nowy wykop w celu uchwycenia szerokości wału wewnętrznego / określonego jako wał II/, dotychczas nie datowanego. Na głębokości 40 cm odsłonięto częściowo zniszczone podkowiaste palenisko, otwarte od strony południowej, zalegające w warstwie czarnej ziemi. W warstwie tej wystąpiła bardzo duża ilość ceramiki datowanej na XII wiek, kości zwierzęce oraz zabytki, wśród których były przęśliki z różowego łupku, kawałek ołowiu i pierścionek ze szkliwa. Miąższość warstwy wynosi około 80 cm. Na jej spągu, w części południowej wykopu, wystąpiła warstewka przepalanej gliny i piasku z dużą zawartością wapna /?/. Na głębokości 1,20 m wystąpiły zarysy czterech jam owalnych o średnicy 2 - 3 m, nieregularnie ułożonych, z dużą ilością ceramiki całkowicie obtaczanej. Odsłonięte warstwy nachodzą na wał.

Na wyniesieniu w części zachodniej grodu kontynuowano eksplorację warstw w wykopie /b powieszchni 1,5 ara/, na którym w roku ubiegłym uchwyciono wschodnią granicę cmentarzyska szkieletowego. Pod pochówkami wystąpiła warstewka silnie zwęglonego drewna opadająca gwałtownie w kierunku wschodnim, biegnąca po osi półn-sach - pół-wsch., która stanowi lico wału wewnętrznego, określonego jako III. Wał ten o bardzo zniszczonej konstrukcji przekładkowej otaczał wyniesienie w zachodniej części grodu. Na wschodnim skłonie wału odkryto domostwo /?/ z regularnym paleniskiem i ceramiką datowaną na XII w. Znalaziono tu fragment sprzączki brązowej i przęślik z różowego łupku.

Na podgrodziu prace prowadzono na jego południowo-wschodnim skraju, gdzie w roku ubiegłym odkryto duże skupisko łupanego piaskowca, które stanowi przypuszczalnie pozostałość produkcji ciosów kamiennych, użytych do budowy

kościół. Pod warstwą kamieni wystąpiły resztki chaty / półziemianki ? / nieznacznie zagłębionej w całec, o wymiarach 4 x 2 m. Wypełniako chaty stanowi czarna ziemia z dużą ilością kości zwierzęcych oraz ceramiki górą - i całkowicie obtaczanej, datowanej roboczo na X/XI w.

W części zachodniej podgrodzia ukończono eksplorację warstw w wykopie o powierzchni 1,5 ara, rozpoczętą w roku ubiegłym. Odsłonięto tu jedną jamę mieszkalną o wymiarach około 5 x 4 m z dwoma paleniskami. Zawierała ona dużą ilość ceramiki całkowicie obtaczanej. Ponadto odkryto cztery jamy o średnicy 1,5 - 2 m o niewyjaśnionej dotychczas funkcji. Pod poziomem datowanym na XI/XII w uchwyciono skraj domostwa ?? / ze śladami zwęglonej belki drewnianej. We wnętrzu domostwa występuje wyłącznie ceramika górą obtaczana, charakterystyczna dla IX/X wieku. Poniżej poziomu wczesnośredniowiecznego, w pasie około 10 m wystąpiła warstwa o miąższości około 40 cm z nielicznymi dużymi fragmentami naczyń z młodszego okresu lateńskiego i wpływów rzymskich. Poza ceramiką odkryto tu negatywy grotu oszczepu.

Badania będą kontynuowane.

LEDNICA, pow. Gniezno
Ostrów Lednicki
Stanowisko 2

Muzeum Początków Państwa Polskiego
na Lednicy

Badania prowadzili mgr Jerzy Łomnicki
i mgr Jan Leśny. Finansowało Prezydium
WRN w Poznaniu. Czwarty sezon badań na
podgrodzium. Okres wczesnośredniowieczny,
X-XIII wiek.

Badania koncentrowały się wyłącznie na podgrodzium. Celem ich było: a/ znalezienie wschodniego przyczółka mostowego, b/ zapoznanie się z pierwotną morfologią wyspy, c/ rozpoznanie dotąd niebadanego stacjonarnie podgrodzia.

Badania prowadzono w bieżącym sezonie na trzech wykopach: III/70, I/71, II/71. W ich trakcie nadal nie natrafiono na ślady przyczółka. Odkryto natomiast w wykopie III/70 niewielki fragment przypuszczalnie ulicy, ułożonej z drewnianych bierwion, szerokości około 2,70 m leżących na trzech legarach. W pobliżu od strony jeziora stwierdzono liczne pionowe pale, jak należy sądzić, falochronu. W obrębie pali wystąpiły dwie duże plecionki. W bezpośrednim związku z domniemanym falochronem pozostają dwie fazy umocnień brzegu wyspy uchwyczone w wykopie